

Det tærer på kræfterne at være frontkæmper

Igennem de seneste tre år har bevægelsen White Noise og David Subeliani kæmpet hårdt og indædt for at få lempet stofbrugeres barske vilkår i Georgien. Lige nu er han træt oven på nogle på alle måder varme måneder med flere demonstrationer med tusindvis af deltagere.

AF MARIANNE BÆKBØL

David Subeliani er 42 år, lille og spinkel som en teenager, og den gule T-shirt uden ærmer flagrer løst om overkroppen, hver gang han gestikulerer med armene, hvad han gør stort set hele tiden. For han er oprevet. Indignationen er intakt, selvom det nu er på tredje år, han selv er involveret i kampen, og fremskridtene er små.

”Den første demonstration for bedre forhold for stofbrugere fandt sted den 2. juni 2013, og jeg gik selv mere aktivt ind i kampen i 2015, da jeg sammen med nogle andre stiftede White Noise. Jeg er cannabis-bruger, og jeg var træt af den voldsomme kriminalisering, der fandt sted. Dengang blev man ofte dømt som dealer og blev idømt længere fængselsstraffe, hvis man var i besiddelse af selv små mængder cannabis til eget forbrug. Det er blevet bedre inden for det seneste halve års tid, når vi taler cannabis, men her findes stadig en stor skyggeøkonomi, hvor der handles med stoffer af dårlig kvalitet, der giver mange overdosisdødsfald.”

De er få, men de fylder meget

Den inderste kerne af White Noise tæller 10-15 mennesker, og bevægelsen har 50.000 følgere på Facebook, svarende til cirka en procent af befolkningen. White Noise har sammen med en lang række andre aktører kastet sig ind i kampen for afkriminalisering af brug af hash og andre stimulanser, ligesom de også støtter LGBT-bevægelsen, som mange mennesker i det georgiske samfund anser for at være lige så ”syge og syndige” som stofbrugere. White Noise lever helt og fuldt af frivillige indsatser som Davids og bliver støttet økonomisk af George Soros Open Society Foundations, som i over 100 lande støtter individer og organisationer, der arbejder for demokratisk udvikling, ytringsfrihed og menneskerettigheder. De har stået for demonstrationer, uddelt informationsmaterialer, talt med borgere, konfronteret politikere og givet utallige interviews til medier i ind- og udland. Alt sammen for at bedre situationen for unge stofbrugere i Georgien.

Folkene i White Noise fokuserer primært deres indsats på Tbilisis vestligt orienterede unge, der glade befolker byens natte- og klubliv. Tre af de andre stiftere af White Noise er klubejere, der ejer to af Tbilisis hotteste techno-klubber, Bassiani og Café Gallery. Med henvisning til en række stofrelaterede dødsfald blandt unge blev begge klubber i maj udsat for en politiraz-

zia, hvor 70 personer inklusive ejerne blev anholdt og fængslet - anklaget for at lægge hus til stofsalg. På trods af bevægelsens ringe officielle medlemsantal fik arrestationerne mange tusinde unge på gaden flere dage i træk under parolen ”We dance together, we fight together”.

Oplysning og politiske forandringer

White Noise har igennem de seneste tre år arbejdet sammen med andre bevægelser, organisationer og politiske partier om demonstrationer for afkriminalisering af stoffer. De uddanner også folk via fakta-posters for at fortælle om, hvor mange penge staten bruger på kontrolpolitik kontra de småbeløb, som de investerer i behandling og støtte. Målet er at øge befolkningens viden om stoffer og oplyse om de hårde straffe og deres følgevirkninger, for de færreste ved, hvad der virkelig foregår. De har også foranstaltet demonstrationer uden for fængsler, når stofbrugere er blevet sat ind, og de har optrådt i talrige tv-indslag og avisartikler i både ind- og udland. Oven i dette har White Noise mødtes med højtstående politikere, der har lovet liberalisering af de strenge love. Da jeg møder David Subeliani, er de politiske forhandlinger imidlertid brudt sammen. White Noise mener ikke, at politikerne tager gruppen alvorligt, at de kun mødes med dem for at berolige masserne, men reelt holder bevægelsen hen og forhæler de ønskede forandringer.

”To uafhængige undersøgelser viser, at over halvdelen af befolkningen ønsker liberalisering og afkriminalisering. Til gengæld er der stor uenighed om modellerne blandt politikerne, og kirken er bare imod. Begge parter tror desværre stadig mest på at gøre det sværere for dealerne, og de anholder også nogle små fisk, som politiet sætter i fængsel og siger, at de da gør noget ved stofproblemerne. Kirken siger, at de gerne vil hjælpe stofbrugerne, og at de skal behandles ordentligt, men samtidig er de imod alt nyt. Vi har prøvet at komme til at møde kirkens ledere, men forgæves, de vil ikke.”

Straffene er helt ude af proportioner

Selvom David er blevet i White Noise og har været med i alle aktioner og gøremål, er hans interesser blevet bredere end blot de unge på klubberne. Det er især de hårde sanktioner over for stofbrugere, der optager ham, og han taler

STOF I GEORGIEN

hurtigt og hidsigt, når han fortæller om stoffer og straffe i Georgien.

”Jeg kan ikke holde ud, at der lige nu er over 3000 mennesker, der sidder i fængsel for stofbrug. Og de sidder i mange år. Der er ingen minimumsgrænser for, hvad der kan idømmes fængsel for, og det er ikke unormalt, at man får 6-8 år for under et gram heroin, hvis det er anden gang, man bliver taget inden for et år. Man kan få nedsat straffen mod kautioner, der er så store, at mange må gå fra hus og hjem eller sælge ud af den jord, de lever af.”

Indtil begyndelsen af 2017, hvor der endelig kom en lempelse, kunne man få store bøder første gang. Vi taler om for eksempel 500 lari, cirka en månedsløn for en butiksansat, og fængselsstraf anden gang, du blev antruffet med cannabis. Lige gyldigt mængden. Nu kan man have op til 70 gram cannabis til eget forbrug, og det gør en stor forskel i forhold til at blive dømt som sælger. Men forfatningsdomstolens afgørelse er ikke blevet til lov endnu, så det føles alligevel usikkert for de fleste. I forhold til alle andre stoffer er straffene, som de altid har været.

”Det går for langsomt med forbedringerne, og der er stadig masser at kæmpe for, men jeg er træt lige nu. Jeg har kæmpet så længe, og det går så langsomt med forbedringerne. Lige nu har vi også interne konflikter i White Noise. Vi er blevet splittet på grund af pres udefra. Klubberne Bassiani og Cafe Gallery blev genåbnet den 27. maj om morgenen, og bagefter sagde ejerne, der jo har været en del af kernen i White Noise, at de ikke længere ønsker at være politiske. Jeg får mistanke om, at der har været en handel, og at de er gået med til noget for at få klubberne åbnet igen. Lige nu er jeg bare træt, skuffet og ked af det.”

Tvivlen om sagen – gør vi det rigtige?

Her på restauranten, hvor vi sidder, tænker han også over, om 'de' er blevet for elitære i White Noise, der er blevet feteret af medierne samt af visse politikere og har afvist alle kritiske spørgsmål til deres projekt fra andre interessenter. I hans øjne har de været koncentreret om cannabis og større frihed og tryghed til de unge.

Dengang i 2015 var David selv mest optaget af, at unge, der ryger cannabis eller tager lidt feststoffer, når de går på klub i weekenderne, skulle have det lettere. Straffene var alt for voldsomme i forhold til forbrydelserne, syntes han. Ved hjælp af fondsmidler deltog han året efter i en Summer School i Budapest for at blive klogere på blandt andet drug policies. Her blev hans øjne med et slag åbnet for alle de stofbrugere, der bruger opioider, og hvad de ellers kan få fat i af receptpligtig medicin og hjemmelavede stoffer, og for deres seriøse problemer med årelange fængslinger, udstødelse, HIV og hepatitis.

”De ‘rigtige’ stofbrugere, der har det allersværest og er hårdest ramt af den gældende multolerancepolitik, har vi i White Noise i citationstegn været ”ligeglade” med. Vi har set på dem, som alle andre gør, og det har vi fået kritik for, ligesom vi har fået kritik fra andre NGO'er for vores grundholdning om legalisering. Jeg må tilstå, at jeg har fået tiltagende sværere ved, at vi lukker af for denne kritik. Jo mere viden og indsigt, jeg har fået, jo mere komplekst er det hele blevet for mig.”

Tid til at sunde sig og reflektere

Efter den seneste tids umiddelbart nyttesløse demonstrationer og mangel på politiske fremskridt parret med de aktuelle uenigheder i White Noise, føler David Subeliani, at det er tid til at analysere situationen lidt.

”Jeg har aflyst aftaler med georgiske medier, fordi jeg føler, at det lige nu er for følsomt i forhold til, hvordan jeg har det. Jeg føler, at det er tid til refleksion, at der skal åbnes for nye idéer i mit hoved. Vi skal hellere tale med hinanden end med medierne lige nu, vi skal rede tråde ud. Huske hinanden på, at vi er gode nok, og at det er systemet, den er gal med.”

David spekulerer også over den aktuelle politiske situation, hvor regeringspartiet Georgian Dream oven på interne kriser netop har fået den tidligere premierminister Bidzina Ivanishvili tilbage som formand (1). Ivanishvili skabte Georgian Dream, vandt valget i 2012 og var premierminister i to år. Officielt har han været væk fra georgisk politik siden, men påstås fra flere sider at have været uformel leder af partiet igennem hele perioden og er altså nu officielt tilbage på formandsposten.

”Ivanishvili har aktier i det russiske Gazprom, Ruslands største producent af naturgas. Han er

tæt knyttet til Rusland i det hele taget, og han vil gerne stå sig godt med russerne. Det er min drøm, at vi bryder med den nuværende politik og får en mere åben og afbalanceret stoffpolitik. Med Ivanishvilis genkomst er det lige nu sværere for mig at forestille mig et ophør af den russisk inspirerede nul-tolerancepolitik. Desværre.” Politikerne har senest lovet, at der vil blive lanceret en ny og blødere rusmiddelpolitik i løbet af sommeren, men David Subeliani vil se det, før han tror det. Politikerne har lovet så meget igennem de senere år, som aldrig er blevet til noget, og lige nu er David bare træet og modløs.

Referencer

1) <http://oc-media.org/ivanishvili-returns-to-frontline-georgian-politics/>